

Met de vrachtwagen vóór het bedrijf aan de Modderbacken, nu Vollerswaal. Van links af: Arie van Hinte, Grietje Zaai, Alice van Dok, een onbekende werknemer en directeur Ariën van Dok

om te weten, dat er in de toekomst een belangrijke markt was weggelegd voor de handel in kunstmest en tuinbouwbenodigdheden. Hij voegde ook de verkoop van steenkool aan zijn assortiment toe. De jonge ondernemer noemde zijn

zaak de firma TRIO, een hommage aan twee anderen, die hem hadden geholpen met de opzet van z'n bedrijf. Daar bleef het echter bij. Ariën van Dok was als enige verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van TRIO.

Tonkinstokken

De zaak importeerde tonkinstokken uit China, die (nog altijd) gebruikt worden in land-en tuinbouw; gladde stokken voor het opbinden van bloemen bijvoorbeeld of het laten opgroeien van snijbonen. Tonkinstokken werden en worden ook gebruikt door sportvissers (hengels, schepnetjes).

Maar TRIO verkocht veel meer, zoals uit een vergeelde advertentie uit die tijd blijkt: kunstmest en turfstrooisel, landbouwkalk, thomasaaf, superfosfaat, patent kali, chilisalpeter, guana, prijs per 1000 kg. f 22.50.

Het bedrijf floreerde. Er zijn jaren geweest, dat er tien mensen werkten, vader Ariën voorop. Een van hen was Arie van Hinte, die het dochtertje van zijn baas van de verdrinkingsdood redde, toen ze hem van De Zon had moeten halen, omdat er een schip met zware zakken kunstmest aan de Vollerswaal was komen liggen. Er moest onmiddellijk gelost worden.

"Ik viel van de brug tussen Grote en Kleine Oost af, ik was een jaar of zeven. De sluisdeuren waren dicht, dat was m'n geluk, anders was ik naar de Karperkuil gedreven. Van Hinte sprong vloekend te water en redde me, hoewel 'ie me nauwelijks tegen de hoge kademuur op kon

(Vervolg op pag. 115)

GEEF MIJ NOG VIJF MINUTEN

De kunstzinnige inslag van de Van Dok's uit Enkhuizen bleef niet verborgen. Ariën's broer Wim (de latere burgemeester van Beverwijk) zou een gekende impressionistische schilder worden, wiens werkstukken in vele musea te bewonderen zijn, tot in Japan toe. Ariën kon vooral zijn gedachten uitstekend onder woorden brengen. Ook poëtisch. Hij dichtte veel in de laatste jaren van zijn leven. Op 17 december 1970 schreef hij het volgende gedicht:

Geef mij nog vijf minuten voor de brief
die ik, O Heer, nog steeds niet heb geschreven
En waardoor er in een mensenhart
een leegte is gebleven

Geef mij nog vijf minuten voor een woord
dat ik, O Heer, nog steeds niet heb gesproken,
waardoor ik in een mensenhart
misschien iets heb gebroken

Geef mij nog vijf minuten voor een lach
Zo maar gewoon uit liefde voor elkander
En geef mij vijf minuten voor een traan
Die ik niet heb vergoten voor een ander

Maar God sprak: Kom 't is tijd nu, kom
Je vijf minuten zijn al meer dan om.....